

Tendències

Les apostes i les màquines escurabutxaques en la crisi

La sort del barri casino

Als barris pobres de Madrid i Londres el joc és l'únic negoci que prospera

EMILIA GUTIÉRREZ

ANDY ROBINSON
Madrid

Aquesta crisi pot ser la del capitalisme casino. Però l'únic sector empresarial que creix en ciutats d'atur endèmic, des de Madrid fins als barris deprimits de Londres, és el joc. La capital espanyola és un cas paradigmàtic. No només per la decisió d'oferir incentius irresistibles a Las Vegas Sands perquè hi construeixi Eurovegas, sinó també pel creixement disparat d'una nova onada de cases d'apostes esportives, fruit de la desregulació del sector basada en un model britànic molt admirat en l'executiu madrileny. Només Madrid i el País Basc han liberalitzat plenament l'expansió de cases d'apostes, però ara arrenca a València, Aragó i Navarra, i "és qüestió de temps que arribi a Catalunya", va dir una font del sector.

D'altra banda, el Regne Unit

avança per la segona fase de desregulació –sota fortes pressions del lobby del joc– que pot crear encara més espai per a les polèmiques i hiperaddictives màquines escurabutxaques conegudes com a *fixed odds betting terminals* (FOBT). Ofereixen guanys (i pèrdues) milionaris en cases d'apostes que ara surten com els bolets. Cada setmana s'obre un establiment nou, normalment en barris que estan força castigats per la crisi. El més passat el programa *Dispatches*, de Channel Four, en va comptar 40 en sol un quilòmetre del barri deprimat de Deptford. "En aquests barris, si no hi hagués les cases d'aposta, només hi hauria botigues buides", va dir Fred Done, el multimilionari fet a si mateix que ara gestiona 1.300 cases d'apostes en ciutats britàniques.

Sportium, formada per l'operadora catalana de màquines escurabutxaques Cirsa i la multinacional britànica Ladbrokes, creix com l'escuma a Madrid. Va obrir ni més ni menys que 92 locals el

Lavapiés. Una casa de jocs situada al barri de Lavapiés de Madrid, on s'ha liberalitzat plenament el negoci de les apostes

DESREGULACIÓ
Madrid i el País Basc han liberalitzat l'expansió de cases d'apostes

MÀQUINES ESCURABUTXAQUES
Les 'fixed odds betting terminals' ofereixen guanys (i pèrdues) milionaris

AL REGNE UNIT
Cada setmana s'obre un local nou en barris castigats per la crisi

seu primer any d'activitat després de la liberalització del sector a Madrid, l'any 2006. Actualment ja té 207 locals, la majoria a la capital. El mercat més prometedor? Aturats i treballadors precaris –la majoria immigrants– com els que passaven l'estona a la plaça Lavapiés, al centre de Madrid, dilluns passat. Hi ha set establiments de Sportium en un radi de mig quilòmetre d'aquí, carrers on els petits comerços han caigut com mosques. La plaça n'acull dos, un de Sportium i, en una vella xurreria, una casa Victoria, de l'aliança d'empreses formada per la multinacional britànica William Hill i Codere, tot i que la britànica ja s'ha retirat.

Victoria a Lavapiés completa la gran pantalla en què es transmeten partits de futbol i curses de cavalls amb una bateria de màquines escurabutxaques sota un rètol escrit en anglès "No risk, no glory" (sense risc, no hi ha glòria). El soroll d'una cascada de monedes interromp les converses de velles ví-

dues de Lavapiés que fa tota la vida que suquen porres al cafè amb llet en aquesta xurreria. Un jove senegalès acabava de trobar el *jackpot*. "Poden ser uns 250 euros", diu el cambrer.

No és poca cosa per a un jove a l'atur de Madrid, tot i que –segons la inapel·lable llei del joc (sempre guanya l'empresa)– s'hi deu haver gastat molts més diners al llarg dels dies anteriors. Però 250 euros és una anècdota en comparació amb el que el seu homòleg pot guanyar a Anglaterra en una màquina FOBT. Sota la llei del govern de Tony Blair que va liberalitzar el sector l'any 2005, les empreses del joc poden instal·lar fins a quatre màquines d'aquestes, normalment de ruleta electrònica, a cada sala. Accepten bitllets de 50 lliures (que equivalen a 62 euros) i permeten apostar la xifra increïble de 22.000 euros cada hora (124 euros per segon). "Són infernals; tenim casos de gent que hi perd tots els estalvis en un dia", diu Jim Orford, catedràtic de Psi-